

Q. N. 534, 24.

B. 1

X 2005960

DE RESVRRE

CTIONE SALVATORIS
NOSTRI IESV CHRIS
TI, ELEGIA SCRIP
ta à Paulo Clatt Dantiscae
no in Gymnasio CVL
MENSI.

DICATA.

Clarissimo & Consultissimo viro,
Domino Georgio Clefeldio vtri
usquæ Iuris Doctori,

CODICIVS LECTORI.

Lector ades, carmen sed perlege voce serena,
Liuoris fugiat raucida lingua procul.
Inuenies docili certè conscripta Minerua
Metra, quibus flores iunxit Apollo suos.
Metra, resurgentis celebrantia tempora Christi,
Mortis ab exequijs cum rediuuius erat.
Hæc vbi perspexi crebra vice tradita nuper,
Iudicio valde complacere meo.
Tu quoq; vocales Elegos reprehendere noli,
Nam meus Aonio Xanthius ore canit.

GEDANI EXCVDEBAT FRAN
CISCVS RHODVS.

ANNO M. D. LV.

Mense Aprili.

*Dño Iohanni Khodick sch panti suo & - S. P.
Integra quod carmen portat tibi pagina, sumas,
Me simul indubie composuisse scias*

DE REBUS

ET ALIIS

REBUS

ET ALIIS

REBUS

ET ALIIS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

REBUS

CLARISSIMO ET VIRTUTE EX
CELLENTISSIMO VIRO DO
MINO GEORGIO CLEFEL
DIO, VTRIVSQUE IV
RIS DOCTORI, CI
VITATIS GEDA
NENSIS SYN
DICO.

PAVLVS CLATT.
S. P. D.

Luce sub hac homines dum candida gaudia ducunt
Solamenq; fouent pectore dulce suo,
Tartareas Christus quòd dextra vindice valles
Vicit, & explicitam fecit ad astra viam:
Arrident volucres vernanti sole canentes,
Plaudit apis viridi mella legenda thymo,
Nescio quos motus intra præcordia cæpi,
Dum quoq; me festum traxerit igne pium.
Ergo licet dudum non vlla poemata scripsi,
Suscepi manibus plectra mouenda meis.
Hinc breuiter cecini festiuæ lucis honorem,
Quæ cellis meruit fixa trophæa tholie.
Et paruis elegis præconia pauca perëgi,
Adueniat nobis qua ratione salus.
Hos igitur versus cum luci tradere vellem,
Ceu iussit licitis caussa probanda notis.
Quo simul id fieret, poteram dubitare Patrono,
Constitit ad vultum pulchra Thalia meum.
Ac ait: ah titubas, folio leuiorq; vagaris?
Expendas patriæ lumina docta tuæ.
Perfacili vectus mox portum calle tenebis,
His dictis stupeo corde tremente diu.
Laudibus, occurris tandem mihi clare Georgi,
Primitias possem cui tribuisse meas.
A ñ Dignus

Dignus es eximio celebrari carmine, dignus
Famam doctiloquis perpetuare libris,
Ornatum titulis fulgentibus, ardua virtus,
Te facit eximia dote nitere virum.
Scilicet in cuius scapulis onus imminet ingens,
Quà Gedani præstans Vrbe Senatus adest.
Accipe, nec tenuem tenta contemnere Musam
Mœcenas potius, quod precor esse velis,
Tempore sic alio mittam tibi plura, fauere
Ingenio, dignum teq̃ putato meo.
Mathuselæa iuge superando secla superstes,
Vt mancas clarus laude nitente, Vale.

EX CVLMA.

DE RESVRRECTIONE DO-
MINICA,

ELEGIA.

Tota quid excelsi sedes lætatur Olympi?
Gratanturq; suis astra corusca globis?
Quid gremium pandens viridanti germine tellus,
Indlyta lætitiæ dat monumenta suæ?
Quid mare pacatum tranquillis murmurat vndis,
Et patitur nautis vela secunda dari?
Aëre quid volucres tam dulce queruntur aprico,
Solq; nitet fudo purificante iubar?
Ordo quid exultat cunctarum deniq; rerum,
Omnibus ac insunt iubila sancta locis?
Fallor: an egregio dum sic splendore corruscant
Singula, mœrori gratia nulla venit?
Lætior ecce salit plausu Natura decenti,
Atq; Creatori supplicat vsq; suo.
Sic est, emerito proceditur vndiq; cursu,
Gaudeat vt flatu quisq; fauente frui.
Tempora nam redeunt lætis celebranda triumphis,
Paschali referunt quæ sacra festa die,
Per quæ solennis resonat victoria Christi,
Strauit vt infernis debita monstra rogis.
Empyreæ sacrum templum referando Cathedræ:
Atria cælorum nunc adaperata dedit.
Ceu genus humanum de fauce redemit Auerni,
Pristina fulgorem lux vt in orbe daret.
Tolleret vt nexus prædura sorte cathenæ,
Qua strinxit rabidus corpora nostra Sathan.
Hæc & multa alia eximjs numeranda Caruœnis
Præstitit, immiti Christus, agone licet.
Annua commemorat quæ festis pompa diebus,
Quos hodie roseo lucifer axe vehit.
Cernis vt Eoi rutilent splendore iugales?
Concutiant pulchras vt saliendo rotas.

A iij Hora

Hora salubris adest igitur, qua talia facta
Sæpius intenta voluere mente decet.
Cum sene nunc pueri, iuuenes pia templa frequentent,
Cumq; nuru mater flauaq; virgo comas,
Thura ferant aris, redolecat nidor in æde,
Ut solet Arabicis fumus odor agris.
Sed tamen emundent foeda fuligine pectus,
Quo puro, prior est victima nulla Deo.
Nunc pro tam varijs benefactis munia Christo
Soluite, quos nondum vita ferina trahit.
Promamus vigili dulcissima cantica voce,
Ne nimis ingratum nos reprehendat opus.
Et meritas hilari fundamus pectore grates,
Maxima sit iusto gloria lausq; Deo.
Tam propensa fuit cuius Clementia, stirpem,
Humanam propter, ferret vt omne malum.
Omne malum, primi quod composuere Parentes,
Frondebis extorres o Paradise tuis.
Tempus adest, olidis quo diri è faucibus Orci
Erepti verè perdita turba, sumus.
Strenua quo Christus ducens Epinicia belli,
Ostendit regni robora magna sui.
Quo per sulphureas plantis penetrantibus oras,
Lurida nodauit triplicis ora canis.
Non velut Alcides, Theseus aut Tracius Orpheus,
Sed tanquam dominus, victor vbiq; potens.
Vnde etiam propria virtute euasit ad auras,
Victrici referens splendida signa manu.
Prostrator diuo surrexit numine Ditis,
Sed prius immeritæ præda cruenta necis.
Fortiter inferni turbauit claustra Tyranni,
Pandens ætherei regna superna Throni.
Propter & hoc præstans nobis hoc tempore factum,
Edomito letho vita salusq; datur.
Ergo à perpetua lætemur clade redempti,
Quos rex Eumenidum presserat antè iugo.
Nam

Nam summi soboles vt ouis mansueta Parentis,
Victima pro nostro crimine facta fuit.
Gaudia & antiquis ducamus digna trophœis,
Lætitia illius nec modus vllus erit.
Quis gaudere neget, quis non clangore resultet?
Vindicet indubia talia dona fide.
Nemo fit exclusus, nemo patet exul ab isto,
Tramite, sint pleni spe pare diues, inobs.
Non aliam ob causam Christus descendit ab astris,
Omnibus vna salus quàm quod adesse velit.
Sic Deus omnipotens mundum dilexit, vt illa
Mens sacra pro nobis grande subiret onus.
Vt caperent omnes æternæ dona salutis,
Qui cæleste bono pectore numen amant.
Est igitur Christus cæcum non missus in orbem,
Vt genus humanum perdere fortè velit.
Sed posset miseras sic iustificare cateruas,
Perditus & vitam cœtus habere nouam.
At nos letiferæ damnatos crimine culpæ,
Quid potuit rursus sanctificare magis?
Quàm superi proles & imago æterna Parentis,
Heu quæ pro nobis facta cruenta fuit.
O lux perpetua & saluator maxime noster,
Cuius nunc parta est funere summa quies.
Quàm fuit illa tui patris exhorrenda voluntas,
Dum iussit cœtu pro pereunte mori.
Tu tamen obsequio non aduersatus iniquo,
Sulcipis, indignas cuncti potente, vices.
Natus & è Maria tolerans discrimina multa,
Sacra sti cunas sorte furente tuas.
Proditus à socio tandem stas vndiq; cinctus,
Hostibus & manibus vincula torta geris.
Diriperis, veluti lupus agnum diripit asper,
Et tua torrentem labra bibere Cedron.
Quàm validos colophos & verbera mille tulisti,
Presseruntq; tuum spinea ferra caput,
A ih̄ Cæpisti

Cæpisti extremæ fatalia vulnera vitæ,
Per quæ nos saluos vulnera dura facis.
Diuinum quæ tuum perfodit lancea pectus.
Sublimi pendes dum pie Christe cruce.
Solutus pro æterna pugnavisti nempe salute,
Ne Phlegetontæ faucibus trahamur aquæ.
Mors te cæpit iners, ut viueret incola mundi,
Scanderet ut cælos, Tartara foeda subis.
Expugnata iacent istuc crudelia monstra,
Alecto tacite colla ligata gemit.
Sibila Tifiphones edunt iam nulla colubri,
Vertice pro nitidis, quos gerit ipsa comis.
Viribus excussis nil torua Megæra veneno,
Tam tua Maiestas omnia vincit, obest.
Pestifer heu nimium primæui lapsus Adami,
Magna quæ cælestis numinis ira fuit.
Nec dubium est diram nos promeruisse Gehennam.
Et digno rigidæ mortis obijisse iugum.
Nam Lex ætherei fuit hæc violata Tonantis,
Quæ fuit æterna tradita voce prius.
Arbore de vetita noli concerpere fructus,
Aut Stygiæ mortis tristia fata feres.
Hinc ferus ut Sathanas mundi deterrimus hostis,
Diuinum totum commacularet opus.
Ingentes hominis tenebras in pectora fudit,
Ne posset summi iussa tenere Patris.
Ergo redegit eò confictis vocibus Euam,
Carperet ut vana poma nociua manu.
Si, mulier, diræ sumpsisset virus Echidnæ,
Non tua sparsisset viscera tanta lues.
Quanta ruit subito tua sub precordia motu,
Cuius posteritas fulmina, tota gemit.
Porrigeres quando malum crudele marito,
Ut fieret planè mortis vter quæ reus.
Tam fuit aduersus peccatum iratus Olympi
Rector (nam casta est mens pietatis amans)
Sacro

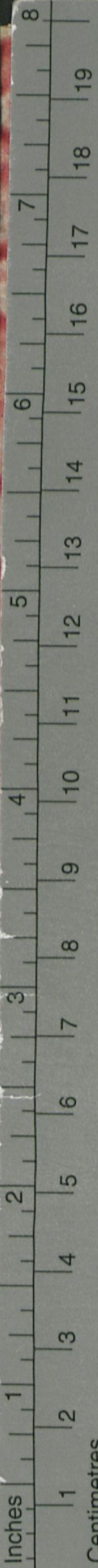
Sacro Maiores primos vt pelleret horto,
 Talia perfundens seria verba Deus:
 In sudore tui violator perfide, vultus
 Acceptis pascas ore tremente cibis.
 Tu quoq; perpetuo paries de semine natos,
 Foemina, sed tristi pressa labore, tuos.
 Ambo, quod est maius, squalentia recta petetis,
 Quà Dis imperij Sceptra potentis habet,
 Interituq; graui plorantes spicula, falcem
 Mortis transibit vos rabiosus agon.
 Tales ore minas summus Regnator Adamo
 Iniunxit, nimium territus vnde fuit.
 Attamen exingui totum sanctissimus agmen
 Humani generis noluit ipse Pater.
 Promittens igitur semen, quod vincere mortem
 Posset, & efficeret bile vacare Deum.
 Dixit: in exactis aliquando, crede, diebus
 Adueniet proles è muliere potens.
 Conteret igniuomum tetri caput illa Draconis,
 Cui suffocabit guttura calce suo.
 Hæc vox fatidicis simul est prædicta Prophetis,
 Quam probat impletam non renuenda fides.
 Christus adest populum qui dum saluauit, Iesus
 Dictus, vt ex casta virgine venit, erat.
 Hic verum est puro semen de semine natus,
 Victor stelligera missus ab arce, necis.
 Ille, sed innocuo deterlit sanguine labem,
 Nostraq; iam nulla corpora fece madent.
 Ergo perpetuas è toto pectore grates,
 Fundamusq; pio carmina grata Deo.
 Nos miseros sancto quod Christus sanguine sparso,
 Sic tegit à mortis fortiter ille manu.
 Tam latuère piæ diuino in pectore storgæ,
 Ac in sacro ardens corde paternus amor:
 Vt propriam sobolem pura de virgine cretam,
 Lenior æthereamitteret arce Pater.

A v Quæ

Quæ foret offensis pro nobis dulce piament,
Innocua lueret crimina nostra nece.
Squallida Plutonis quæ spargeret arma furentis
Et nobis ferret ritè salutis opem.
Tantæ molis erat cælos aperire reclusos,
Carceribus nigris vim rapuisse simul.
Ah quàm magna Dei est erga Clementia coetum
Hac nihil in toto pulchrius orbe manet.
Quàm vero fragiles nos est amplexus amore,
Aeternus pariter nos amat atq; Deus.
Turbatum rostris sanavit ouile luporum,
Assiduas curas egit & agnus ouis.
Ac veluti teneros molli sub pectore natos,
Ex summa cura fida Columba fouet.
Aut Gallina suos à vulturis vngue recuruo,
Sub pennis pullos mollibus vsq; tegit.
Sic nos perpetuæ Regnator maximus aulae
Diligit, & vero nos amat igne Deus.
Vindictat horrendis & semper ab hostibus, Orcus
Exitio nostro quos mouet arte sua.
Induit hac caussa mortalem corpore carnem,
Nos queat vt lapsos restituisse Polo.
Gratius hoc ideo nobis præstare quid vnquam,
Omnino potuit fons & origo boni.
Aut donare magis totius conditor orbis,
Quæ nece compresso munera chara gregi?
Quàm dedit æthereo quòd missam culmine prolem,
Victima pro nobis quæ moritura foret.
Vt, quoniam mundus cælestia numina læsit,
Iratum posset conciliare Deum.
Atq; graues pœnas & tristia vulnera passus,
Frangeret atrocis sordida vincla necis.
Quare nunc celebret meritas Ecclesia laudes,
Et reddat summo suauia metra Deo.
Quòd diræ hoc mortis surrexit tempore victor,
Aduentu cuius vita salusq; venit.
Nos

Nos quoque nunc omnes verè lætemur ouantes,
Iamque sono dulci guttura nostra canant.
Quòd sumus à sæuæ surrepti carcere poenæ,
Quos autor Strygiæ Pluto vorasset aquæ.
O pie damnosi peccati Christe redemptor,
Edomitor lethi victor & ipse potens.
Impia qui nostræ minuisti crimina vitæ,
O spes in nobis, vnica vera salus,
Ingentes agimus toto tibi pectore grates,
Per cuius pulsum est vulnere Ditis opus.
Da quæso vitis etiam nos surgere vanis,
Seruiat ut purè vita pudica tibi.
Et tuba cum misero clangens horrore vocabit,
Extrema è tumulis membra sepulta die.
Nos quoque ceu patres hac per te luce redempti,
Visamus comites cælica templa tui.
Spiritus interea nostris in cordibus adsit,
Ut regat afflatu corpora viua sacro.
Pro tanto videas ut nos tibi pignore gratos,
Offensam posuit te mediante Pater.
Salue Christe potens, victor clarissime salue,
Ne tentes humilem spernere queso, gregem.
Floreat immenso pia sic Ecclesia fructu,
Quam charam, veluti sponsus amare soles.

FINIS.

B.I.G.

Farbkarte #13

B. 1
II c
1636
X 2005960

VRRE
LVATORIS
SV CHRI
A SCRIP
tt Dantiscae
fio CVL
SI.

TA.
sultissimo viro,
Clefeldio vtri
Doctori.

LECTORI.

ge voce serena,
lingua procul.
ta Minerva
inxit Apollo suos.
a tempora Christi,
n rediuuius erat.
tradita nuper,
ere meo.
prehendere noli,
anthius ore canit.

DEBAT FRAN
HODVS.

D. LV.
prili.

*odi clych parthi sui & . . .
portat tibi p[er]ma, sumas,
bis composuisse suas*

